

કલ્યાણ-રાજ્યનકેરાળ મહાસાગરકિરાળ

શ્રી રણછોડરાય

જીવના

સાતસમયનાં દર્શન (સંગિત કવાલીમાં)

(કવાલી-મંજલ.)

મીઠી પ્યાલી કવાલીની, અમેને આજ પીવા ઘો;
ગઝલ રણછોડની ખતે, અમેને આજ માવા ઘો.
કદી કો માન આપો શું, કદી નિંદા કરેતી શું;
કદીના કોઈની પરવા, નકી રણછોડને ભજવા.

રચી પ્રસિદ્ધ કર્તા

કવી કેરામરામ વિ. તિલુવનરામ [કુડલકર]

મુ. ડીએસ. ટે. સ્ટેશનપોંડ.

(પ્રથમ કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.)

આવૃત્તિ ૬ હીઝ સંવત ૧૯૭૪. પ્રત ૨૦૦૦

ન્યોંત્રાવર. રૂ. ૦—૧—૦

મેં જે ભોગવુ છે, તે હું કમાયો છું; મેં

મેં જે લીન કર્યું છે, તે મારી પાસે છે; મેં જે લખ્યું કર્યું છે, તે મારી પાસે છે.

ગુજરાત વિધાનસભા
અને દાવાદ
૭૦૬૫
મંગલ પંચાંગલિ.

ગુજરાતી કોમીસાઈટ મંગલ પંચાંગલિ. અધિપતિ અન્નર અંગેમર અવિનાશી
દીનબંધુ કૃપાસિંધુ ભક્ત વત્સલ ભક્ત ભવભય ભંજન સચ્ચિ-
દાનંદ ધન પરમાનંદ અભુ પુરષોત્તમ પરમેશ્વર સર્વ
વ્યાપક સર્વાન્તર્યામિ સર્વોત્તમા સ્મિતભરે વિશ્વા-
ધાર વિશ્વેશ દયાનિધિ ચેકુંઠપતિ કાઠરાધિપ
પૂર્ણબ્રહ્મ મહા મંગલ સ્વરૂપ

મહારાજાધિરાજ શ્રી

રણછોડરાય

શ્રી;

—ડાંકપુર કોવા વેકુંઠપુર.

પ્રભુ

આપની કૃપા પ્રસાદિથી

અનેક યોનિમાં અથડાતો હું આ

મનુષ્ય તેમાં (મુખ્ય) દિગ્ દેહમાં આવી

આપના દર્શન્યોતના પ્રકાશથી આપના ચ-

ણીર્વિદે વાસ કરી આપના અનંત ગુણગાનના

પુષ્પ કુંજમાંથી સથામૃતિનુસાર આપના ગુણાનુ-

ગાનનું આ પુષ્પ ચુટી આપના ભક્તભયહર કલ્યાણ-

કારી સુકોમળ ચર્ણુકમળમાં આ અદ્વૈત બાળક

સપ્તેમ પુર્વક સમર્થ છે. તે સ્વિકારશે.

આપના ચર્ણાનુરજ કીકરં.

શ્રી “ સત્યવિજય ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં સા. સાંકળચંદ હરિલાલે
જાપ્યું. ટેકાણું. પાંચકુવા નવાદરવાળ—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૧૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂઝ્દાલિ

વિષય ટ- : ૩

શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી સરસ્વત્યૈ નમઃ

તે;—ગજમુખ દેવ ગણેશ,

કમલાસન કરનારી

વિધિ નિવારણ છે મંગલ બંધ;— સરસ્વતી તું છે કલ્યાણસિંધ

મંગલા ચરણ.

(કવ્વાલી—ગઝલ.)

નમું હું ગુનપતિ દાતા, મયાકર શારદા માતા;
 ગુણો સહ આપના ગાતા, થયા છે જગત ત્રિપ્રમાતા.
 મુશક પર ગુનપતિ સ્થારી, મયુરપર શારદા સારી;
 ગણેશને અષ્ટધા મારી, કુંવારી છે વિજ્યા ધારી.
 પ્રથમ શુભ કાર્યમાં ખેલા, ગજનન આવતા બેલા;
 અગિલ સીંદુર બુલાસે, પુજાઓ ખુમ હું દાળા.
 જગતમાં રમેયું મંડરતી, વળી રીણા લઈ પ્રવતી;

દરિદ્રો દુઃખ તું હરતી, ધણાનો મોક્ષ તું કરતી.
 ગળનન સર્વ પુન્યે, ગુણો સહુ ખંતથી ગાયે.
 અમારા કાર્યમાં નિષ્પે, ગણેશા વિધન તું હરજે.
 કૃપા કર શારદા દેવી, કરે હું અર્જ હું એવી;
 સદા કેશવ હૃદય માંહી, વસો માતૃ દયા લાવી.

મંગળા—

(કબાલી—ગઝલ)

પ્રભાતે આપતો જગો, મીઠી નિદ્રા તમે ત્યાગો;
 કરે પક્ષિ મધુર રાગો, દુદંભી વાગીયા નાદો.
 કરાવું હંત ધાવન ને, ધરાવું દળ તણો લાડ.
 વળી માખન અને સાકર, અથાણું છે પ્રભુ તાણું.
 સુમોહન થાળને 'સુખડી', 'મિંહુ' દહિં દૂધને પૂરી;
 વરં જળ પાનની ખીડી, કરે શ્રી મંગળા આર્તી.
 ઉતારી પાધને વાધો, સુગંધિ તેલ દહં ચોળી;
 પન્થીયા શુદ્ધ લઈ વારી, કરે હું સ્નાનં તેયારી.
 ધરિને દિલમાં પ્રીતી, બણીને વેદની રીતી;
 લઈ પંચામૃતો સારા, ચડાવું આપને પ્યારા.
 સુગંધિ કેશરી ચંદન, કરે હું આપને મર્દન;
 લઈને શુદ્ધ જળ સાર, પ્રભુ પ્રેમેજ નહવડાવું.
 પ્રભુજી વસ્ત્ર બદલાવ્યું, પીતાંબર નાથ, ખેરાવ્યું;
 ધરાવ્યો પાધને જમો, સદાદિલમાંથી વિરમો..
 ધરી માતી તણી શહેરું, લિલક કંઈમતું કરીયું,
 ખમે ઉપવીત તો ધરીયું, ઉપરણું શીર તો ધરીયું.

સુમંધિ અતરો છાંટી, ચડાવું પુણ્ય ને તુલસી;
 મધુરી સ્યામ છે મુક્તિ, કંઈ કેશવ પ્રભુ સ્તુતિ.
 બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

શૃંગાર—

કવાલી ગઝલ.

પુરી દહિં ચોપડા સારાં, સુમાખન મીસરી વાળાં;
 શિરો દુધ સાક તો કોરાં, અથાણા છે પ્રભુ તાળાં.
 સુ મોહનચાળ દળલાડુ, બદામી ચીજનો શીરો;
 જમી જળપાન લ્યો ખીડું, પ્રભુજી આપ શૃંગારો.
 મણી માણેકનો જડીયો, મુકુટ સુવર્ણનો ધરીયો;
 મુધરીયાળોજ કદેરો, વળી મોતી તણો તોસે.
 ધરી શિરપેચને કતરો, ધરી મોતી તણી શહેરો;
 મણી મુકુટ તણા હારો, જરી જમો પ્રભુ ધાર્યો.
 વિંદીઓ હસ્ત બાજુબંધ, કરણ મહાકૃતી કુંડલ;
 કૃષ્ણ સ્યામળા મુંદિર, સુધારો આ હૃદય મંદિર.
 ચિખુખ અલ્કાવલી બેસર મુકુટ તો કાચની ફક્કડ;
 ધરાવું હેમતું છતર, ગુનાખી છાટી દડો અતર.
 ધર્યા હસ્તે કડાં પ્હોંચી, મુખાકત છે સદા હસ્તી;
 સુવર્ણ મોહમય બડંસી, હૃદય મંદીરમાંજ વસી.
 ગળામાં ગુલછડી ભારી, પ્રભુ છો લલિત વિહારી;
 વળી વેણી તમે ધારી, ધરી છે ડામણી સારી.
 સુરતિયાં સ્યામ છે સારી, ધરો વનમાળ ગિરિધારી;
 ઉતાઈ આરતી તારી, જડ કેશવ બલિહારી.
 બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

ગ્વાલ—

કન્વાલી ગજલ.

પુરીને દગ તણોં લાડુ, ધયોં દુધ સાકને શીરોં;
 જમી જળ પાનનું ખીડું, પ્રભુ ગ્રેમેજ આરોગો.
 પધારો આપ ધેનુમાં, બજવોં 'સામ' વેણુંમાં;
 સહુ ગોપીગણો જનમાં, સિધાવો બિંદરાખીનમાં.
 કરો શ્રી કૃષ્ણજી લીલા, તુલાવીતે ગિરિશીલાં;
 રમાડયો સર્પતો કાલી, રમ્યા છો રાસ વનમાલી.
 સુણીને બકંસરી તારી, ભુલી સહુ ભાન મજનારી;
 લુંટાવી વાટ મહીમારી, કરી રાધા તણી ચારી.
 યશોદા નંદના લાલા, મહીડાં ચોરને વાલા;
 વસુદે દેવકી બહાલા, દુઃખીના દુઃખ સહુ ટાળ્યાં.
 કયા બહુ શૌર્યનાં કામો, વિદાયોં કંસજી મામો;
 ભક્ત દિક્ષ માંલ વિરામો, કરો અમ્મર પ્રભુ નામો.
 પ્રભુ ગાંધેનુને ચારી, થઇ મધ્યાન તૈયારી;
 પધારો નથ્ર ગિરિધારી, જઈ કેશવ પ્રભુવારી.
 બાલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય,

રાજભોગ—

(કન્વાલી - ગજલ)

પ્રભુ ગાંધેનુને ચારી, પધાર્યાં નથ્ર મોરારી;
 ભર્યું છે શુદ્ધ તેજ વારી, કરાવું સ્નાન ગિરિધારી.
 ધરાવું શ્વેત તો અંબૂર, ચડાવું પુષ્પ તુલસીદળ;
 પહેરાવું વસ્ત્ર આભૂષણ, વળી છે કર્ણુમાં કુંડલ.

ખીછાવું કનકનો પાજર, ધરું ચોતરું અંતરપટ;
 ધરાવું હેયની થાળી, ભરીશુદ્ધોદ્ધે અરી.
 બનાવ્યું ચુરચું બહાલા, વડાં બે શાક તો સારાં;
 અથાણું પાપડો તાળ, સુગંધિ ભાત છે ઝાઝા.
 બહને ધી તણી પોળી, બનાવી ખીચડી રૂડી;
 ક્યો દુધપાક ખંતેથી, કઢીને દાળ છે છુટી.
 જગતના રાજ્યના રાજ, જમો રણુછોડણ રાજ;
 મહારાજ્ય ધિરાજ, તમો ડાકોર ખિરાજ્યા.
 જમી જળપાન લ્યો બિડું, ઉતાઈ આરતી બહાલા;
 પછી પ્રેમેજ પોઢાકું, જપું કેશવ પ્રભુ માલા.
 બોલો શ્રી રણુછોડસયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

ઉત્થાપન-

(કવાલી ગાઇલ.)

પ્રભુ નિદ્રા તમો ત્યાગો, થયો સંધ્યા સમય જગો;
 ધરું બંટો અને મેવો, પ્રભુ પ્રેમેજ આરોગો.
 જમી જળપાનનાં ખીટાં, ધરાવું પુષ્પની માળા;
 ઉતાઈ આરતી બહાલા, કનૈયા કૃષ્ણજી કાળા.
 પ્રભુ પ્રહ્લાદ ઉગાર્યો, હીરણ્યાકશ્યપ) સંહાર્યો;
 શિવે સ્ત્રી વેષ તો ધાર્યો, તમારો ક્રોધ ઉતાર્યો.
 પ્રભુ જય કુંજવિહારી, પ્રભુ જયજય ગિરિધારી;
 ગરૂડપર આપની સ્વારી, જઈ કેશવ પ્રભુવારી.
 બોલો શ્રી રણુછોડસયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

સાધન—

(કૃષ્ણાંલી ગાંડી.)

ભરી દુધ દેગડા ધરીયો, વળી પૂરી અને ભજીયાં;
 કોળો ગાંગડી શીરા, અથળાં શાક છે કોરાં.
 ધરં જળ પાનની ખીંટી, ઉતાઈ આરતી તારી;
 સુવર્ણ સર્વ ઉતારી, દઈ પુષ્પેજ શંગારી.
 સુગંધિ પુષ્પનો બનીયો, ધરાનું આપને તનીયો;
 સુકુટ તો કાંચની ધરીયો, વળી જામો ફુલે ભરીયો.
 ધર્યો મલકાચ્છ ટીપારો, કલી ગુથેલ કંદોરો;
 વળી શિરપેચને કતરો, કલી પુષ્પો તણી મહેરો.
 ગુલાબી પુષ્પનો ભરીયો, કિરીટ સુકુટ પ્રભુ ધરીયો;
 ડુંભાસો શ્વેત પીંછોડો, કલીની ચંદ્રીકા તોરો.
 કડાં પહેચીજ બાળુજંધ, કરણ છે પુષ્પનાં કુંડલ;
 ધરી પ્રભાવલી સુંદર, ક્યાં છે પુષ્પ આભૂષણ.
 ચિત્રખને નાકમા બેસર, પગે ડોલર તણી આઝર;
 કૃપાળુ સ્યામળા સુંદર, મધૂરી ભૂતિયાં મનહર.
 ભરી પુષ્પો થકી મુરલી, રહી અસ્કાવલી જૂલી;
 છડી શિષ ફલને વેણી, ધરી છે હામણી ઝીણી.
 ગુલાબી પુષ્પનું ભરીયું, ઉપરણું શીરતો ધરીયું;
 ભરી પુષ્પોતણી કલીયું, તિલક સુંદર તો કરીયું.
 સુગંધી પુષ્પની માલા, ધરો વનમાલી વનમાલા;
 કનૈયા નંદના લાલા, કરં કેશવ પ્રભુ કાલા.
 બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

સાખડી ભોગ.—

હવાલી—ગઝલ.

સુવર્ણ બાજઠો ઢાળ્યાં, કનકના થાળ તો પીરસ્યાઃ
 બિરાજે શી હરી વહાલા, ધર્યાં ભોભોજ સાખડીના.
 મમજ ખુંદી તણો લાડ, ત્રણી દળ ચુરમું છુદું.
 પુરણ પોણી વણી ઘેબર, નલેખી લાવશી ઝકડ.
 હરી ધારી સુતરફેણી, સુમેહનથાળ બાસુદી;
 કયોં દુધપાક ખંતેથી, ધર્યો શીખંડને બરશી
 ધર્યાં છે માલપુવા શેવો, બિરંજબાળ અને મેવો;
 સુકો લીલો ધણો એવો, પ્રભુ પ્રેમે ધર્યો હલવો.
 શિરો પુરી અને બજયા, વડીને પાપડો તળીયાં.
 તીખાંને તમતમા સારાં, અંથાણાં આપને ધરીયાં.
 કઠોળો શાકને બાજી, પ્રભુ થયા બાજીથી રાજી
 વધારી દાળ તો ઝાઝી, કચોરી રાઈતાં ચટણી;
 ખમણ કીધાંજ ખંતેથી, સુગંધી ભાત દઉં પીરસી.
 પ્રભુ ઝારી ભરી જળની, પીરસાયો થાળ પ્રીતેથી.
 જગતના રાજ્યના રાજ, જમો રણુછોડજી રાજ;
 જમી જળપાન હ્યો રાયા, ખીડું તાંબુલનું વહાલા.
 બિછાના મશરૂના ભરીયા, ભરી ગાદી અને તકીયા;
 ભરી પુષ્પો થકી શ્રીયા, પલંગો હેમના ઢળીયા.
 ઉતાઈ પુષ્પ આનુષણ, ધરાવું ઘોતી ચાદરતે.
 સુગંધી પુષ્પના હારો, અંબેલી ગુદ ડોલરતો
 મણી માણેકની જડતર, સુવર્ણ ચાંખડી ફકક;
 દયાળુ શ્રી હરી સુંદર, પૂધારો ચાખડી ઉપર.

સુમોતીડે વધારું હું, પ્રભુ સુમે સુધારું હું;
 બલિહારી અહો જાઉં, સુમે કેશવ પ્રભુ ગાઉં
 બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

(આરતી.)

જય જય જગ ત્રાતા, પ્રભુ જય જય જગ ત્રાતા;
 વિષ્ણુ વિષે વિષ્ણુતા(૧)ગુણ તારા ગાતા—જયદેવ જયદેવ.
 સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ, ચાર ભુજા ધારી—પ્રભુચારં
 શેષ ચઢી હસ્તે () પદ્મ ગદા ભારી; જયદેવ જયદેવ.
 પહેર્યું અંબર પીત, મયુર મુકુટ ધરીયો;—પ્રભુમયુરં
 રત્ન કનકનાં કુંડલ (૨) પગમા ઝાંઝરીયો;—જયદેવ જયદેવ.
 કંઠે મુક્તા હાર, રત્ન જડીત્ર સારા;—પ્રભુરત્નં
 વેદ વિંટી બાળુઅંધ (૧) હસ્ત વિષે પહેર્યાં;—જયદેવ જયદેવ.
 કુમકુમ તિલ્લક બાલ, પુષ્પ તણી માલા;—પ્રભુપુષ્પં
 જરકશી ઝામે શોભે(૨)શ્યામ સુંદરકાળા;—જયદેવ જયદેવ.
 અકળ કળા ન કળાય, અકળીત તુજમાયા, પ્રભુ અકળીતં
 તૃણા માંહિ તણાયા(૨)જાણી નહિ માયા.—જયદેવ જયદેવ.
 ડાકુરનાથ ત્રિભુ, ગુણ અગણિતતારા;—પ્રભુગુણં
 આભવના સહુ પાપો (૨) નષ્ટ કરે મારાં;—જયદેવ જયદેવ
 રણછોડ રાયની આરતી, જે ભાવે ગારી;—પ્રભુ જે ભાવે
 કેશવનાથ પ્રભુને (૨) ચરણે તેજશ મોક્ષપટી ધારી. જયદેવ જયદેવ.
 બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય.

વાંચક: મહાશયો:—પાછળની સ્તુતીઓ કરવાની આવશ્યકતા હોવાથી લખી છે. મહાદેવની સ્તુતી એટલા માટે છે કે ભોળાનાથ ભક્તિદાતા છે. જેથી અવિચળ ભક્તિ આપે. ગુણપતીની સ્તુતી એટલા માટે છે કે તે ભક્તિકાર્યમાં વિઘ્નોનો નાશ કરે, અને હનુમાનજીની સ્તુતિ એટલા માટે છે કે નીપ્કામ ભક્તિ કરાવી વિજય વિજય કરાવે. જેથી શ્રી રણુછોડરાય પ્રભુ પોહ્યા પછી સાયંકાલે નીત્ય આ સ્તુતીઓનું પઠન થાય છે:—

(શ્રી ગણુપતિનું સ્તવન.)

(રાગ-હાવણી-મુજ ઉપર ગુજરી પીતા પાદશાહ જાણી-એ.)

જય વિઘ્નહરો ગુણુપતિ ગજનન સ્વામી.—(૨)

તું જગત તણુ દુઃખહર વન્દુ શિરનામી—જય૦

છે મુશકતાણું વાહન મોદિક છે પ્યારા—(૨)

અંકુશ ધરશી; ધરી હસ્ત વિષે રઢીયાળા;—જય૦

રિદ્ધિને સિદ્ધિ અષ્ટ તમારી નારી—(૨)

નિજ ભક્ત જનોને મન વાંછીત કરનારી—જય૦

સદગાન તણુ બંડાર સત્વગુણુ ધ્રાળા;—(૨)

સહુ દેવ મહિં સર્વેશ પ્રથમ પુજ્યા;—જય૦

હું અલ્પ જ્ઞાની અપરાધિ બહુ જન્મોથી,—(૨)

પણુ ઈશ ભક્તિની દિલ વિષે છે પ્રીતિ;—જય૦

તે ભક્તિમાં સહુ વિઘ્ન હરો દુંદાળા—(૨)

કેશવ દર્શન ને કાળ કરૂં નીત્ય કાલા—જય૦

(કવાલી ગઝલ)

- દેનોના દુઃખ હરનારાં, ગળનન આપ દુઃદાળાં;
 સુખો સંતોષ દેનારા, નમુ પ્રેમે પ્રભુ પ્યારાં.— ૧
- મુશ્કપર આપ તો ફરતા, જગતના વિદ્ધ સહુ હરતા;
 કરે મોદિક બહુ ધરતા, સહુ જન આપને ભંજતા.— ૨
- શુભાશુભ કાર્ય આરંભે, પ્રથમ તમ વંદના થાયે;
 હરે સંકટ સધળાંએ. સદ્ગુણ સહુ કાર્ય કરતારે.— ૩
- અમો અદ્યપ્ત પાપીને, પ્રભુજી સર્થ રાખીને;
 નાક નિજ ભક્તિ આપીને, આરે બાંધી ગાલીને.— ૪
- સહુ દેવો વિષે હેલા, સ્મરણથી આવતા બેલા;
 સદા નિજ ભક્તજન કેરા, સહુએ મુતો ટાળ્યા.— ૫
- અમારા કર્મ પ્રારબ્ધે, બહુએ વિદ્ધતો આવે;
 દયા સાગર દયા લાવે, સહુએ વિદ્ધ તું ટાળે.— ૬
- ધરી અંકુશને ફરશી, ગળનન આપ અવિનાશી;
 કરે અમ કાર્યની સિદ્ધિ, અમારી એજ છે અરજી.— ૭
- યથાબુદ્ધિ અનુસારે, તમારી વિનતી કરીયે;
 સદા કેશવ પ્રભુચરણે. અમારી વૃત્તિ સ્થિર કરજે.— ૮

બોલો શ્રી ગણપતિ મહારાજકી જય.

(શ્રી હકેશ્વર મહાદેવનું સ્તવન.)

(કવ્વાલી-ગઝલ.)

સદા કમ્પાણ કરનારા, નમું હકેશ્વરા વ્હાલા;

ત્રિપુરને આપ હરનારા, સર્વ છે કંઠેમે કાળા;—૧

સુખિ થી હંક ભક્તિથી, પ્રસન્ન થયા આપ અવિનાશી;

પ્રસારી જગતમાં કીર્તિ, ઉગાર્યા જન્મ મર્ણ્યથી;—૨

કયો હકોજ હકોરે, કયું મ્હા તિથી સ્થળ આપે;

દરમ ધ્યે શ્રી હરી સાથે, દવળ ભક્તિ તણી દરકે;—૩

હલાહલ વીધ છે કંઠે, જટામાં શોભતાં ગંગે;

ગજનન પાર્વતી અંકે, ત્રિલોચન બાલમાં ચદે;—૪

પ્રભુ જ્ય જ્ય શ્રી સમિધદાનંદ, વિષુ જ્ય જ્ય અમ્મંડાનંદ;

પ્રભુ જ્ય જ્ય શ્રી પરમાલંદ, જમતના ટાળને સહુ હંદ;—૫

સુખે સંતોષ દેનારા, મનોરથ પૂર્ણ કરવારા;—

દહન કર આપ સહુ આરા, ત્રિશુલ હક્કોજ ધરનહારા;—૬

અજન્મ આપ જગદિશ્વર, ચિદાનંદ આપ મોગીસારા;

જગતમાં સહુ સ્થળે વ્યાપ્યા, કંઈ તમ દર્શની આશા;—

કંઈ તમ નામના સ્મરણે, દિગ્ધેના જન્મને મરણે;

સદા કેશવ પ્રભુ ચરણે, અમારી વસિ સ્થીર કરને;—૮

(હિંદુસ્તાની ભજનની લાવણી-

ધરે કંઈ હિત શીખામણુ ધ્યાન ગર્વથી નથી નાથ-એગમ)

જ્ય હકેશ્વર ત્રિપુરારી, જાડે હું તમપર અલિહારી;

અહા નિશ માળ જપુતારી, વિષુ લે આજીવ ઉમારી-જ્ય

પંચ વદન સશિ ભાલ ત્રિલોચન, ગૌરવર્ણ શિવરૂપ;—(૨)

નાભ અલંકૃત વ્યાધ્રચર્મધર, (૨) જ્ય કૈલાસિ ભુપ;—

ક્રિપા કર જંગલના લ્હેરી, ગળામાં સર્પ રહેજ હરી,—જ્યડકેશ્વર૦

રૂદ્ર તણાંતો કુંડલ લળકે, ભસ્મ ધરો છો અંગ; (૨)

અરધા અંગે ઉભય! સોહો, નંદિ બંધિ સંગ;—

મયાકર રતિપતિવૈરી, બાજતી નાદ જરહ ભેરી; જ્યડકેશ્વર

કામક્રોધ મદ સોભ મોહને, મત્સરને સંહારો;—(૨)

ચંદ્રશેખરા અર્જુ કંઠે છું, આ ભવમાંથી ઉગારો;—

જગત આ સ્વાર્થ બંધુ ભારી, કરે છે દેહ સુધીયારી;—જ્યડકેશ્વર

ડાકડમરને હસ્ત ગ્રણાં છે, રૂઢ તણી તો માખ; (૨)

ભાંગ ધતુરના ભોળા ભોગી, કાળ તણા મ્હાકાળ;—

બળવું દેહ ૧૨જ મારી, ધરું મનશિવ મૂર્તિ તારી; જ્યડકેશ્વર

અધમ ઉદ્ધારણુ ઇષ્ટશંકરા, ભોળા ઉમમાકાન્ત;—(૨)

કેશવના દિક્ષરામ શિવજી. જ્ય જ્યમી ડંકમાંથી;—

કંઠે છું સ્તુતિ નિત્યતારી, ઉઘાડે શેષ તણી પારી;—જ્યડકેશ્વર૦

(માકળીયું રૂઢ ગામડીયું રયા માટે નાવો રયામ—એરાગ)

(ત્રિપુરારી નમું દિલ્લ થકા, ડંકેશ્વર ભોળા સાંધ;—(૨)

કંઠમે કાલા, રૂઢની માલા;—(૨)

છો ભાંગધતુરના ભોગીરે, અવિનાશી ઇશસાંધ—ત્રિપુરારી.

વૃષભ સંગા. જટામે ગંગા (૨)

ત્રિલોચન ત્રિશુલધારીરે, જંગલમાં તાઈ સ્થાન—ત્રિપુરારી

વ્યાધ્રવું અંજર, મૂર્ત છે સુંદર;—(૨)

ભોળા વિજુતિને લગાવીરે, શોભો છો ગૌરવાન,—ત્રિપુરારી૦

જન્મ મરણનો, ફેરો ફળાવે;--(૧)

જ્ય કૈશવના દિલરામ નમું, હૃદયેર બોળા સાંખ; ત્રિપુરારી
બોલો શ્રી હૃદયેર મહાદેવકી જય

(શ્રી હનુમાનજીનું સ્તવન.)

(મહાદેવે હૃદય કયા ચાર. તેરે બાલ હુંધરવાલે;--અરાગ.)

ધન્ય હનુમંત મહાબલવીર, રામતણા નિજ ભક્ત કહાવે (૨)

સુગ્રીવની કરીમૈત્રિ, સીતાની શોધ કરી;--(૨)

હિંધન કરી ઉદધિ, પ્રભુનો મત્ર સીતાને પઠાવે;--ધન્ય૦

રાવણનો ત્રાડયો આગ. વધકીધો અક્ષય કુમાર (૨)

ક્યો લંક મહિં મહા દાદ, કૂંદી રામ તણા ચરણાવે;--ધન્ય૦

કયું નિધિ પરસેતુ બંધ, લાગ્યા મિરિ દ્રોણાયલ;--(૨)

લક્ષ્મણનું કરી રક્ષણ, પ્રભુનો શોકજ દુર કરાવે;--ધન્ય૦

દસ સ્કંધ તણો કરી નાશ, પછી જાઓ અવધ પુરવાસ(૨)

સિય રામ લઘુમન સાથ, જય જય રામની ધુન બોલાવે; ધન્ય

મહા ભક્ત થઈ નિષ્કામ, બેઠા જઈ અમરધામ; (૨)

જ્યકૈશવના દિલરામ, જય જય રામતણા મતવાલે; ધન્ય૦

(કવવાલી ગઝલ.)

પ્રભુના ભક્ત સાંએમાં, મણીમાં એક હનુમંત્રા;

રમે નિત્ય રામ તમ દિલમાં, સદા અક્ષયાચૈ બળવંતા;--૧

પ્રભુશ્રી રામ ભક્તિથી, હૃદયમાં આપ મહા ઉદધિ;

સીતાની શોધતો મૈત્રી, પ્રભુની સુદૃઢ દીધી;--૨

કિન્નરો બાગ રાવણુમો સુતન અક્ષય તમે હસીયા;—
 કરો મ્હા દાહ લઈ તો, પુકારી રામ સંરણાવો;—૩
 ગદા લઈ નભ વિષે કડયા, ગિરિ દ્રોણાચલે પહોંચ્યા;—
 કળેડી મુળથી લાવ્યા, લલુમન મૂર્છથી જાગ્યા;—૪
 સિંદુરને તેલ છે બહાલા, ધરાવું આકર્ષી માલા;—
 હૃદયમાં રામ રહીયાળા, કામા અપરાધ કર મારા;—૫
 કરી ભક્તિ તમે જેથી, યશે ના દોષથી તેવી,
 સદા નિષ્કામ ભક્તિથી, ભજ્યા શ્રી રામને દિક્ષથી;—૬
 સદા કેશવતણા બહાલા કરું તમ પાસ નિત્યકાલા;
 ધરો ભક્તિ વિનયમાલા દરસાદે રામ રહીયાળા;—૭

શ્રી હનુમાન મહારાજદી જય.

શ્રી નરસિંહરાયદી જય શ્રી હારિકાથીશદી જય.

શાંતિ: શાંતિ:

શાંતિ: શાંતિ:

સમાપ્ત.

શ્રીકૃષ્ણાપ્ત મસ્તુ.

